

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 17

BARCELONA: DIMECRES 18 DE JANER DE 1899

EDICIO DEL MATI

DIARI D'AVISOS Y NOTICIAS
ADMINISTRACIÓ: Rambla de las Flors, 25. — Teléfono núm. 152
PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Barcelona, un mes. 1 peseta
Fora, trimestre. 4 id.
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
Per la edició del vespre se reben esquelas mortuorias fins a las sis de la tarde

Annuncis del dia
Sant del dia: La Catedral de Sant Pere i Santa Pau, verge y marie.
Sant de demà: Sant Joan rey y marie y Santa Pau, verge y marie.
Quaranta horas: Continúan en la Iglesia de la Mare de Don del Dolor, Bonaventura. S'expone a dos quarts de vint del matí y se reserva a dos quarts de sis de la tarde. Demà seguirán en la mateixa Iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a la Mare de Don de la Esperanza ó be a la del Bonaventura, en una Iglesia. Demà a la Mare de Don del Roser, a Sant Joan rey y marie (Ensenya).
La Missa d'avuy: Es de la Catedral de Sant Pere. La de demà, de Sant Joan rey y marie.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.^e E. Lozano.—17 Janer.
Hores d'observació. — 9 matí: 8 de la tarde. — Baròmetre a 0 y al nivell del mar. — 708.4
Temperatura. — Màxima: 11.9 sol; 11.9 ombra. — Mínima: 5.6 sol; 6.6 ombra. — Termòmetre
tipo: 11.6; 11.6. — Pluja en 24 hores. — Mil·límetres: 0.00. — Aigua evaporada en 24 hores. — 0.00. 5.40
Grans d'humitat. — 61.7; 60.7. — Vents. — Direcció: NNE; SSE. — Velocitat per 1^a i 2^a. — Estat del
cel. — Nubolós. — Clau: Cum. d'alta. — Cantitat: 0.00; 0.07.
Sortida del Sol, 7 h. 24 m. — Posta, 4 h. 55 m. — Sortida de Lluna, 10 h. 10 m. — Posta, 11 h. 5 m.

Don Guillem Ahman y Nottbeck

intèrprete jurat y traductor oficial de l'Aduana de Barcelona
Morí lo dia 20 de Desembre de 1898
(A. C. S.)

Sa esposa, sa filla, son gendre don Esteve Suñol, sos nets, y tots los demés parents, ausents y presents, euplican a sos amichs y coneguts que preguin a Deu per l'ànima del difunt, y que vulgan assistir als funerals que pera son descans etern se resaràn en la Iglesia parroquial de la Mare de Deu de la Mercè, avuy dimecres, 18 dels corrents, a las 10 del matí.
Las misas se resaràn després del Ofici y desseguida la del perdó.
Se prega als concurrents que tingan lo dol per despesit.

J. MARSANS ROF.-Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2
S'admeten Cubas, emissió 1890 y Obligacions 3 per 100 Franca, emissió 1878, pera regitrososhi la corresponent fulla de cupons.

LA OCASIÓ DE PÒDER ADQUIRIR CUADROS a qual-sevol preu, OBJECTES D'ART y cuadros al oli originals de renomats artistes.

ULTIMS DIAS DE LIQUIDACIÓ
Per tancament del SALÓ DE VENDAS y acabament del comerç. PORTAFERRISSA, 8
Los cuadros y objectes que resten s'encantarán
LO DIUMENGE, 22, a SUBASTA AL MILLOR POSTOR, de 11 matí a 2 tarde
Gangas veritat!! Ocasíó igual no tornarà a presentarse!!

25 RAMBLA DEL CENTRO 25

RELOTTJES d'acer de bona qualitat pera noys y nenes. A. ESTORI Y CADESA 4 DUROS
ANELLS D'OR DE LLEY DESDE 2 PESSETAS
RELOTTJES D'ACER Y NIKEL A PREUS FABULOSAMENTE BARATOS
GRAN NOVETAT en articles xapats d'or d'un gust delicat y baratissims.

CHAMPAGNE CODORNIU

MEDALLA D'OR EN LA EXPOSICIÓ D'ANVERS
Demanis en los Colmados, Ultramarins, Fondas y Restaurants

Desenrotlló

patològic del terç catal compoet, 1878. (Segona edició aumentada y corregida) en preparació.
Anestesia en las extracciones dentarias. (Prompte a donarse a l'estampa).
Notes para un prólog sobre extracciones dentarias (publicadas) per lo Doctor Bruguera Martí, metje especialista.
No venen a casa de l'autor. — PELA-YO, 22.

Dispesas!

Casa seria, recomanable per sa netedat y son tracte, verament familiar, sollicita un o dos joves a tot estar. Preus relativament econòmics. Escudillers, 46, 8er

Mirant al pervindre

Gracias a la ineludible lley del progrés, poderosament ajudada pels desastres, de les homes de govern actuals, va cayent a trosos tot un complicat sistema polítich que per espay d'alguns sigles ha tingut estremitat lligada las nacionalitats ibéricas.

No han estat pas aquestes lligams los llansos de germanor ab quins deurián unirse los pobles tots de la terra, llansos d'afeccions y d'amor entre ells, que los fes a tots més grans y més nobles, sino las lligaduras del presoner, que lo privan de obrar segons sas necessitats, condemnant-lo a una vida sense acció i inútil a la lley divina de la existencia.

Tampoch acaba aqueix vell régimen cedint al concell y a la rahó dels homes de sa criteri y que tenen la clara conciencia del desenrotlló progressiu de las societats en vers la suma perfecció possible sobre la terra, sino que resistense sempre, empenyense en no desaparèixer, va cayent a canonadas, deixant un rastre de sanch, de miseria y de ruïnas.

Mes, gracias a Deu, sembla que estém ja a la fi d'aquesta dolorosa prova. Tots n'hem sortit ben escalabrats, los pobres que han donat sa sanch y los rics que han vist escursadas sas rendas y sas industrias per terra, tots hem sofert de las espaternegades del monstre en sa agonía, y encare gracias si avans de morir no ns porta alguns novs calamitats, gracias a los que fins ara n'hem sortit ab vida si podém contarho.

Siga com vulga, son imperi va a tenir fi, y l'nou régimen ha de arribar y arribarà costi lo que costi y caygui l que caygui.

Mes hem de procurar assegurarli la existencia y per aixó es absolutament necessari, que al crear las regions de real ordre ó al pendrer forma aquestas per altrás causas, ya pacíficas ya violentas, no se senyalin sos limits sobre l mapa ab una ratlla de punts ó ab una taca de color recta y uniforme com los quadros de un tablero de damas, sino que se deixin constituir aquestas per

propi impuls de las rasses ó castas diverses que habitan la península. Aquesta fora la mes sólida base para la reconstrucció de la confederació espanyola.

Dintre aquest sistema, naturalment que s'hi trobarian certes dificultats, puig gracias a las irracionals y funestas divisions actuals del territori espanyol, ens trobem que considerables parts d'alguns pobles han anat perdent sa personalitat, degut a tot lo oficial y centralisador que sobre ells ha caygut com una llosa de plom durant tant de temps. Pero no hi fa res, aquestos pobles mutilats, aquestas branques talladas de la soca, sobre quinas han empeltat nous arbres, dintre son si conserven encare la sava de la primera mare, y ajuntadas de nou a ella tornarian a donar los mateixos fruits.

En aquest cas ens trovariam en lo tocant a Catalunya. Més enllà d'aquella frontera oficial que veyem en los mapas feta per qui desconeixia completament l'etnografia y la historia, ni tenia cap concepte del desenrotlló y naturalesa de las diferents castas, més enllà d'aquella taca vermella ó blava que senyalava la Catalunya oficial, s'estent lo poble català, català per la llengua, per la naturalesa y per son amor al trevall.

Catalana es, protesti qui protesti, la costa mediterrània fins als confins d'Alicant, y cap endintre, fins a las estepas de la Manxa y las pedregosas montanyas de Reynosa, puig la rassa catalana, enamorada sempre del trevall y de la terra productiva, va aturarse allí abont vegé que la terra no podia donarli para la vida. No podia contentarse ab l'existencia miserable, verament vegetativa de la rassa que pobla las garrigas de la Manxa y del baix Aragó.

Catalans son los habitants de las ribers del Ebre, y que poblan las vassalls del Aragó, quinas ayguas venen cap aquí, girant l'esquena a Castella, puig que encare en molts pobles se conserva viva la llengua catalana; catalans y del tot catalans, son los pobles compresos entre los dos rius Noguera, ayuy pertanyents a la provincia de Ossa, y catalana es la rassa que pobla la oposada vessant dels Pirineus, desde Tolosa a Certe, per més que ayuy no podém pensar en ajuntar a nosaltres aquella superba branca del arbre de la patria.

Circunscrivintnos a lo factible, dovém, donchs, de moment, aspirar a la reconstrucció de la gran regió catalana, ab sas divisions y subdivisions, ab sas petites autonomias y sos privilegis especials, segons reclaman la naturalesa particular de cada comarca y fins de cada poble.

Ja sabem que aixó espantarà a certs elements del Estat espanyol, principalment als que ayuy dominan. Los atorraria l'influencia que pogués tenir en la marxa del Estat regió tant extensa, rica y poderosa, pero també creyém fermament, que lo predominí de la rassa catalana, avants descrita, es lo únic remey que hi ha para enrar lo mal crònic que pateix la Espanya neo-musulmana, lo únic que pot arrastrarla a una cultura europea y pot inculcar en ella l'amor al trevall, fentli veure clarament la realitat de las cosas, que ayuy pert de vista.

TEATRE ÍNTIM

"SILENCI"
"L'alegría que passa"

No hi ha necessitat pera donar compte de la primera sessió d'abono del teatre íntim, que basquem la filiació de las obras representadas, pera deduir lo

triomf de l'escola a qua pertanyin. Ahir vespre en lo teatre Íntim, lo triomf fou del art, sigui quanservulga l'nom ab que aquest art se bategi.

Constituhia l'programa, la tercera representació del drama de mon de don Adria Gual "Silenci" y l'estreno del quadro líric en un acte "L'alegría que passa" de n Santiago Rusiñol, música de n Enrich Morera. La primera obra coneguda perfectament pe l públich per las dugas representacions que d'ella se donaren l'any passat en lo mateix teatre, impresioná ten fondament com en lo dia del estreno, essent com lo primer dia posat en escena, ab una escrupolositat artística que geyém molt pocas vegadas—per no dir may—en las taules. Aquell primer acte d'una realitat que corren gracias a la integritat de vida que onllon, fou escoltat ab religios respect, sentintse l'dolor de la escena representada ab tota la forsa que li doná l'autor. Lo segón, més intelectual ó millor, d'un sentiment més intelectual que l'primer, fou entés com cal, pera que l drama produhís la necessaria emoció.

L'interés dels espectadors, estaba ab tot, en la segona part del programa ó sigui en l'estreno de "L'alegría que passa", essent l'èxit d'aquesta obra, lo que constituí l'acontexement artístich d'ahir.

Lo quadro líric d'en Rusiñol, es l'iterariament parlant una obra mestra; estètic y humil, fins a fer que s'olvidi del tot l'escriptor, lo treball del elaborador, per gaudir no mes la bellesa que traspu, fins en los mes petits detalls de l'obra.

Es un quadret joganer y alegre, plo d'humorisme, que manté constantment la rialla "la llabris..." y las llágrimas als ulls, confrontense y barreja en un sol sentiment de tristesa indefinida. Es d'una alegría endolada que fa pessigollas al ánima, font riure ab pena, ab un dolor amorós. D'argument sensillissim, es desenrotlla ab suavitat, sense atèndrel, produhint l'il·lusió de que no hi há. En un poble sense nom, que s'assembla a molts pobles de la terra, mandrós y endormiscat, ahont l'única ocupació es esperar l'endemá, pera fer lo mateix que ayuy, se hi presenta un carro de gimnastes, que trenca l'ensopiment. Entre ells hi vá una noya, Zaira, que cansada d'aquella vida sense repós que porta desde petita, somia ab l'escalfor d'un raconet tranquil, com aquells que ven tot anant per carreteres. En lo poble ahont arribava, separantse y contrastant ab lo general encontament, hi há un jove, en Joanet, desitjós de veure altres horitzons que la d'aquell racó de terra. Zaira y Joanet, se parlan y en un dialecte tendre d'expressament de las sevas ánimas anyoradas, s'explican los seus somnis de felicitat impossible. Ella voldria l'escalfor y el repós. Ell la llibertat y el moviment. Son dos símbols ab figura humana. Lo poble presència los jochs d'aquells en qui no venhen mes que l'ofici de divertir als altres, y com sigui que Zaira llessi l'almoyna que li ha fet en Joanet al passar la safata, no comprenent el perquè del desprezi a n els diners, els apedregos y xiula obligantlos a marxar. Lo clown de la companyia, representació de la Bohemia, tanca l'escena, tirantlos desde dalt del carro, ahont s'ha refugiat, los carantos que ell havia recullit, mentres que furios los condemna a no tastar poesia.

L'efecte fou sorprenent. Lo llenguatge, la prosa de n Rusiñol, armonizada y manyagosa com una carícia, dominá als espectadors. L'arribada dels gimnastes, portada tant admirablement que fou sense cap dubte l'èxit més gran de n Gual, director d'escena, produhí un entusiasme tant gros, que no recordém haver vist un altre d'igual en lo teatre. Lo discurs del clown, conegut ja dels nostres lectors, guanyá al portarse a las taules, y per no anar referint lo que ns sembla de cada escena, donchs els el·logia pareixeran infants, están, com estém, dominats per la impressió que ns enduguerem del teatre, tot lo cuadro de n Rusiñol to la escalfor de la vida.

Al èxit hi contribuí de un modo admirable tots los elements que hi prengueren part, y molt principalment los actors.

També ells estavan dominats per la obra. La senyoreta Donna y la senyora Solá, los senyors Gual, Utrillo, Vilaregut, dhent sense efectimes lo seu pa-

per, compenetrats de lo que havia d'esser lo conjunt, més de lo que ells representavan. En una paraula... lo que hem dit al comensar. Lo triomf del art. Que se ns importa que aquest art se digui modernisme, simbolisme ó decadentisme? Pera tothom la més sincera felicitació.

FRANCESC RIPOLL.

La música

Es una música sentida, justa y convincenta. Y quin bó que dona l'agafar la ploma pera cantar aquestas alabanzas! Quina diferencia del apenament ab que s'ha de cantar a veulas ab tónica ben diferent, quan no s'vol manobrar ab l'eufemisme ni s'vol sacrificar la sinceritat per cap rahó ni per cap concepte! Més deixemnos de filosofias y aném al grá, que grá, y de bona xexa son las set escenas musicals ab que l'mestre Morera ha guarnit y acompanyat "L'alegría que passa", d'en Rusiñol.

La primera d'aquestas escenas es un preludi orquestal sobria y bellament desenrotllat sobre un fons melangió d'ayre popular, que s'enlassa ab dos cançons contrapuntals: lo dels boys, que es un tros en tercera arrenca de "El cantor de las hermosas", y la dels noys que cantan lo rosari dins del temple. Lo preludi orquestal no va ser promiat pel públich ab l'aplauzo que jo crech que s mereix, y l'chor doble de noys y boys, potser per deficiencias de la execució, no va fer l'efecte que una lectura previa n'havia fet esperar. Després, en altra escena musical, se repeteix lo cant dels noys fent de melopea al monólech d'en Joanet, y l'efecte estètic es ben complet.

Ve després lo Cant dels ferrers, lo cant de la mandra, concebut d'una manera molt original. Ells prou cantan "Pim, pam, pim, pam", pero l'mestre ha sabut ben bé ferlos cantar aixó "per distreure la mandra", pensant no més qu'en lo descans que vé del trevall. Es bon bó y ben ensopegada la Canó de la nyonya. Aquí l'públic ja s'va desfer en un gran aplaudiment.

Y arriba l'carro dels saltimbanquis, y aquesta arribada dona motiu a una de las escenas de conjunt més hermosas, més emocionantes y més arrodonadas qu'he vist en lo teatre líric. Tots hi están bé del tot y s'hi suman en aquesta maravellosa escena: en Rusiñol que l'ha concebuta, en Gual que l'ha dirigida y en Morera que l'ha acompanyada ab un ayre de marxa que comensa apacat, ab notes d'un grotch del millor gust, y va creixent poch a poch, y creixent sempre fins a entrar lo carro en la escena, on que s'destá en un espatech apoteósic de gran energia y... ja no s'va poguer sentir res més: lo públich va aixecarse en massa y va aplaudir, y cridar, y aclamar sense volguer saber res més, convertint la marxa dels saltimbanquis en una marxa triomfal d'en Morera.

Després, cuan en Cop de Pony fa las foras, la orquesta toca molt piano un vals de Circo Ecuastro qu'és una troballa. Quin efecte més deliciós fan aquell notes de fiscorn sortint mandrosas y ensopegadas per demunt d'aquella violins apagats y merts de fàstich! Es deliciós.

La Canó de Zaira no es pas lo que més m'agrada de la obra musical d'en Morera. Es bonica, estaria ben com a pessa musical deslligada de la obra; pero trobo que no está en son lloch, porque aquells ayres de delicada melangia y aquells recorts de la canó popular, no son pas los ayres ni las recorts de las cançons dels saltimbanquis, y encara qu'en lo fons hi hagués deixat veure l'mestre la delicadesa dels sentiments de Zaira, trobo que en la forma havia de ser més aviat alguna cosa com lo del parlament del clown.

Y, en fi, cuan arrenca l'carro pera anarsen del poble, després d'aquella bellissima y enérgica apoteosis de la bohemia, imaginada per en Rusiñol, y d'aquellas valentes imprecaciones contra la burguesia ensopegada del poble, torra a sentirse la Marxa dels saltimbanquis que fa la melopea a la ben sentida despedida d'en Joanet, y acaba tot ab la tornada del Cant dels ferrers, de la Canó de la nyonya que queda altre cop ensoyorida del poble.

Es inútil resumir. Ja s'haurá vist ben clar qu'en "L'alegría que passa", en Morera s'hi ha trobat com a casa

seva; que la bohemia santificada en la obra d'en Rusiñol, lo mestre la sent be y fondament; y cuan se to l'talent d'en Morera y se sent aixís l'assumpo per modo complet y convensut, forsonament se de sortir una obra artística acabada.

Tinch una vivíssima satisfacció en ferho constar, y en afegirme a la Marxa triomfal ab que ahir va acompanyar lo públich a n'en Morera.

E. SUNYOL.

La escena

Lo característich d'eixas representacions del Teatre íntim, es lo cuidat de la part de la representació dramática que entra pels ulls: las decoracions, los trastos y accesoris. Recordo encare la fonda impressió de la lligenda a Taurida de Goethe feta a ple sol tenint per escenari la mateixa naturalesa. Aixó, está clar que no pot donarse en lo teatre, ab los artificis de que disposa la escenografia, mes pot arribarse molt enllá.

Al cuidat d'aquestos detalls se deu gran part del efecte intens del Silenci de Gual, y a aixó mateix una de las escenas que més impresioná al públich del Teatre Íntim en la representació de "L'alegría que passa", de Rusiñol.

Lo lloch es la travessia d'una carretera per la plassa d'un poblet junt a la Iglesia.

Los arbres arrencierats y sechs ab la monotonía dels arbres de caní ral; lo paisatge pobre, reclos d'una vall estreta rodejada de turons, ni molt alta ni molt baixos, ab una vegetació migrada, dona la impressió d'un racó de mon, ni trist ni alegre, ensopit.

L'arribada a aquell lloch del carro de saltimbanquis, l'alegría que va de pas, esvalotant momentáneament al poble fent sortir de sas casas a homes, donas y criatures, despertant als adormits, fou presentada ab una naturalitat y esbalot admirables que feya pensar ab lo ridícul d'aquells corcos arrencierats noventes com automats a que tant acostumats estém a Barcelona.—P.

Inglaterra y Fransa

Lo de Madagascar

Lo govern anglés acaba de publicar lo llibre blanc sobre Madagascar, en lo quí s'contenen las comunicacions trehudas entre l'Perasing Office y l'govern francès.

L'origen d'aquestas comunicacions es una queixa formulada per una casa anglesa, establerta a Madagascar, protestant dels entrebanchs y las dificultats que posan las autoritats francesas al comerç estranger.

Del contingut del llibre blanc resulta que l'únich punt de discórdia, que en lo de Madagascar hi há entre Inglaterra y Fransa, no té ni de molt prou importancia pera portar una ruptura de relacions entre ls dos Estats, a menos d'haverhi ja un deliberat propòsit de no entendres. Fransa assegura que ls seus representants no fan més que procurar lo creixement del comerç francès a Madagascar, empleant media que per res contradichuen los drets que puga tenir Inglaterra. Aquesta, per la seva part, pretent que ls representants francesos no s'limitan a fer veure als indigenas las guías cualitats de las mercaderias procedents de Fransa, sino que exerceixen verdadera coacció en aquest sentit.

Per lo dit se comprén perfectament que hagi donat molt més que parlar lo fet de la publicació del llibre blanc, que no pas las qüestions que en ell se plantejan.

Variadissims son las solucions a que arriban los principals diaris estrangers al volguer determinar lo propòsit que ha guiat a lord Salisbury al publicar lo llibre blanc.

Dihuen los uns, que no s'ha proposat altra cosa qua posar lo govern a cobert dels atacs que se li podrian dirigir en lo Parlament, próxim a obrirse, acusantlo d'haver desatés los interesos dels comercis anglés a Madagascar.

Crehnen altres que ho ha fet pera produhir una corrent popular que justifiqés las sevas exigencias en lo cas de no arribar prompte a un acort amistós.

Hi ha, per fi, una altra explicació, que ha fet més forolla que las anteriors,

Nou arancel d' aduanas PERA LA ISLA DE CUBA

establert per lo president dels Estats Units, Mr. Mac-Kinley,
que ha comensat a regir desde'l primer del corrent Janer

(Traduhit expressament pera LA VEU DE CATALUNYA)

Considerant l'interès que para la exportació catalana no solament lo coneixement de les noves tarifes, sinó la comparació amb les que, segons l'arancel del any 1897 s'aplicaven als productes espanyols a la seva entrada en la Isla de Cuba, indiquem en las duas columnas, la esmentada tarifa espanyola y la darrera tarifa americana para productos de todas las naciones.

En las publicaciones americanas hi apareixen la antiga tarifa espanyola para productos extranjeros, la tarifa interinament aplicada per los Estats Units, en lo mes d'Apost en los primeros ports que ocuparen a Cuba, y lo tant per cent de rebaixa que aquesta suposava; mes creyem molt més interessant para los nostros lectores, y menos complicada, la comparació de las duas tarifas esmentadas.

	Unitat	pesos	dollars
199.—Carbó, llenya y demás combustibles vegetales	100 k.	8'00	1'50
200.—Surs.			
a) En brut ó en planzas		1'40	1'40
b) Manufacturadas		3'00	4'60

201.—Juncos, y vegetal, vimets, palma y ginesta de bust, espart en branca y el treballat en cabasses y altres manufacturas ordinarias

Els castells que duguin las mercancías importadas se regiran en aquesta partida ab una rebaixa del 60 per 100 dels drets.

202.—Espart en manufacturas finas; juncos, y vegetal, vimets, palla y ginesta en articles de tota classe sense menció especial.

203.—Caballs y engas.

a) Els que passen de la marca.

b) Els demés.

204.—Mulas y matxos.

205.—Burros y burros.

206.—Bestia bov.

a) Bous.

b) Vacas.

c) Badells y badellas.

207.—Porchs.

208.—Cabras, bochs y los animals no tarífats expressament.

209.—Aucells que cantin, lloros, etc.

Tocinets que mamin.

210.—Pells d'adorno en estat natural ó arregladas.

211.—Pells en brut ó sense curtir.

Las pells saladas y humidas tindran una rebaixa del 60 per 100 en los drets, per rahó de la sal y l'humiditat.

Las saladas y secas tindran una rebaixa del 30 per 100.

212.—Pells curtidas ab pel.

213.—Pells curtidas sense pel.

a) Las de vaca y altres pells grosses senceras.

b) Las demés pells y las pells gras.

214.—Pells preparadas segun ó no tenyidas:

a) Las de badell (badana).

b) Las de badell ó de cabra.

c) Las de vaca y altres pells grosses senceras.

d) Las de vaca y altres pells grosses senceras.

e) Las de vaca y altres pells grosses senceras.

215.—Pells xaroladas, satinadas, granuladas mates y las que tingan dibuixos, grabats ó relleus.

Las pells per calsat y altres objectes pagaran un recarrech de 30 per cent.

216.—Pells de gamassa y apergamadas de tota classe, inclosos las dauradas y bronzejadas.

217.—Guants de pell.

218.—Sabates de xarol y cuyros semblants.

a) Per homens.

b) Per donas.

c) Per noys, de magnitud inferior a 4 1/2.

219.—Sabates de xarol y cuyros semblants.

a) Per homens.

b) Per donas.

c) Per noys, de magnitud inferior a 4 1/2.

220.—Botines de pell de badell ab gomas, ó botes ab cordons.

a) Per homens.

b) Per donas.

c) Per noys, de magnitud inferior a 4 1/2.

221.—Botines de xarol y cuyros semblants.

a) Per homens.

b) Per donas.

c) Per noys, de magnitud inferior a 4 1/2.

222.—Tots els demés calsats de luxe.

223.—Botes de montar.

224.—Espardenyas.

225.—Articles del art de guarnicioner ó boster y las mallas, sembrerías y sacos de nit de cartó ó pell.

226.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

227.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

228.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

229.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

230.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

231.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

232.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

233.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

234.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

235.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

236.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

237.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

238.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

239.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

240.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

241.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

242.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

243.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

244.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

245.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

246.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

247.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

248.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

249.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

250.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

251.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

252.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

253.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

254.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

255.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

256.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

257.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

258.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

259.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

260.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

261.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

262.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

263.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

264.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

265.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

266.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

267.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

268.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

269.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

270.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

271.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

272.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

273.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

274.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

275.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

276.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

277.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

278.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

279.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

280.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

281.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

282.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

283.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

284.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

285.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

286.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

287.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

288.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

289.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

290.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

291.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

292.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

293.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

294.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

295.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

296.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

297.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

298.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

299.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

300.—Los demés objectes manufacturats de pell ó cuers.

tre, y que tendrá efecto lo divendres prop
viente, lo eloquent orador sagrat Dr. Jau
me Estebanell, capellá de la Casa provin
cial de Caritat.

Tribunals

Sonjalament pera avuy

Audiencia Territorial

Sala primera.—Vista en lo judici un
versal de quibora entre Baltasar Carriga y
Companya y don Mariano Carriga, pro
cedent del jutjat del Nort.

Sala segona.—Vista en autos demandants
del jutjat de la Universitat; pendents en
tre don Antoni Canadell y altres, y l'
ajuntament de Barcelona.

Audiencia Provincial

Secció primera.—Judici per jurats en
causa procedent del jutjat de Granollers,
seguida contra Joan Albareda, per robo.

Secció segona.—Judici oral en causa so
bre l'edifici d'allanament de morada, se
guida en lo jutjat de la Universitat con
tra Frederich Vidal.

Sessió de la Diputació Provincial

A las quatre y vinticinch minuts lo pre
sident de la Corporació, don Dario Romeu,
obri la novena y última sessió d'aquest
període, donant ordre de que s'legís l'
acta de la darrera, l'entho axís lo diputat
secretari don Ferrán Talas. L'acta signa
aprovada sense cap discussió.

Després se doná compte de varias comu
nicacions rebudas. Una d'ellas de la De
legació d'Obras públicas de aquesta pro
vincia, explicant los estadis que porta fets
pera la rectificació del álveo de la part
baixa del riu Llobregat. Una altre del bi
bliotecari de la Casa de Salut de Sant Ger
vasi, donant gracias per lo donatiu de li
bres que feu a n' aquella biblioteca la Di
putació.

Y per fi una altre de la comandancia del
cos de mossos de la Escudria, resenyan
los serveys verificats darrerament per
aquell institut.

A continuació l'president indicá la con
venció de que los aumentat ab un altre
senyor diputat lo número de vocals de la
Comissió mixta del Sanatori provincial. A
n'aquest objecte recomanó la designació
de don Andreu de Sard, sent acceptada
aquesta. Lo senyor Sard doná las gracias,
fen, de pas un discurs sobre la deixades
sa del Estat, y las miserias de la repatria
ció.

Després s'alá lo senyor Coma y Xar
pell a fer una pregunta sobre la conven
iencia de refundir en una las juntas de
la Casa de Maternitat y del Hospital, pera
simplificar aixís la administració d'aque
llas casas. Fou un avuch, adonchs lo se
nyor Coma, donant a la Comissió de
Governació que s' miri d'evitar lo trist
fet que ara s' repeteix massa sovint, de
que per falta de loch quedin sense ser re
cullits una munió de desgraciats que tru
can a las portas d'aquells asils.

Aquestas preguntas donaren ocasió de
parlar a los senyors Casasas, Ferrer-Vidal
y Soler, Benet y Garriga, abundant tots
en bons propis y en mitjana oratoria.

Desgraciadament de totas aquellas para
ulas no se'n pogué gaballar ni una sola
idea practica que dur a realització.

Seguidament, lo senyor Sard reclamá la
paraula pera explicar la seva pestió com a
vocal de la Junta d'Obras del Port. A n'
aquest fi va llegir una proposició presen
tada en la sessió última d'aquella Junta,
en sentit de que s' rebaxi en un 30 per 100
los drets del port, fins a tant que no estiga
gastat lo 75 per 100 dels 6 millions que l'
Estat te incautats dels fondos d'aquella
Junta.

Los senyors Maristany y Espinós s' ad
heriren a la proposició del senyor Sard, y
a indicació del senyor Benet la Diputació
acordá haverla vist ab gust y apoyarla ab
totas las sevas forces.

S' entrá després en l'ordre del dia, apro
vante "los dictamens que figurarán en ella.

Després s'alá lo senyor Coma y Xar
pell a fer una pregunta sobre la conven
iencia de refundir en una las juntas de
la Casa de Maternitat y del Hospital, pera
simplificar aixís la administració d'aque
llas casas. Fou un avuch, adonchs lo se
nyor Coma, donant a la Comissió de
Governació que s' miri d'evitar lo trist
fet que ara s' repeteix massa sovint, de
que per falta de loch quedin sense ser re
cullits una munió de desgraciats que tru
can a las portas d'aquells asils.

Aquestas preguntas donaren ocasió de
parlar a los senyors Casasas, Ferrer-Vidal
y Soler, Benet y Garriga, abundant tots
en bons propis y en mitjana oratoria.

Desgraciadament de totas aquellas para
ulas no se'n pogué gaballar ni una sola
idea practica que dur a realització.

Seguidament, lo senyor Sard reclamá la
paraula pera explicar la seva pestió com a
vocal de la Junta d'Obras del Port. A n'
aquest fi va llegir una proposició presen
tada en la sessió última d'aquella Junta,
en sentit de que s' rebaxi en un 30 per 100
los drets del port, fins a tant que no estiga
gastat lo 75 per 100 dels 6 millions que l'
Estat te incautats dels fondos d'aquella
Junta.

Los senyors Maristany y Espinós s' ad
heriren a la proposició del senyor Sard, y
a indicació del senyor Benet la Diputació
acordá haverla vist ab gust y apoyarla ab
totas las sevas forces.

S' entrá després en l'ordre del dia, apro
vante "los dictamens que figurarán en ella.

Després s'alá lo senyor Coma y Xar
pell a fer una pregunta sobre la conven
iencia de refundir en una las juntas de
la Casa de Maternitat y del Hospital, pera
simplificar aixís la administració d'aque
llas casas. Fou un avuch, adonchs lo se
nyor Coma, donant a la Comissió de
Governació que s' miri d'evitar lo trist
fet que ara s' repeteix massa sovint, de
que per falta de loch quedin sense ser re
cullits una munió de desgraciats que tru
can a las portas d'aquells asils.

Aquestas preguntas donaren ocasió de
parlar a los senyors Casasas, Ferrer-Vidal
y Soler, Benet y Garriga, abundant tots
en bons propis y en mitjana oratoria.

Desgraciadament de totas aquellas para
ulas no se'n pogué gaballar ni una sola
idea practica que dur a realització.

Seguidament, lo senyor Sard reclamá la
paraula pera explicar la seva pestió com a
vocal de la Junta d'Obras del Port. A n'
aquest fi va llegir una proposició presen
tada en la sessió última d'aquella Junta,
en sentit de que s' rebaxi en un 30 per 100
los drets del port, fins a tant que no estiga
gastat lo 75 per 100 dels 6 millions que l'
Estat te incautats dels fondos d'aquella
Junta.

Los senyors Maristany y Espinós s' ad
heriren a la proposició del senyor Sard, y
a indicació del senyor Benet la Diputació
acordá haverla vist ab gust y apoyarla ab
totas las sevas forces.

S' entrá després en l'ordre del dia, apro
vante "los dictamens que figurarán en ella.

Després s'alá lo senyor Coma y Xar
pell a fer una pregunta sobre la conven
iencia de refundir en una las juntas de
la Casa de Maternitat y del Hospital, pera
simplificar aixís la administració d'aque
llas casas. Fou un avuch, adonchs lo se
nyor Coma, donant a la Comissió de
Governació que s' miri d'evitar lo trist
fet que ara s' repeteix massa sovint, de
que per falta de loch quedin sense ser re
cullits una munió de desgraciats que tru
can a las portas d'aquells asils.

Aquestas preguntas donaren ocasió de
parlar a los senyors Casasas, Ferrer-Vidal
y Soler, Benet y Garriga, abundant tots
en bons propis y en mitjana oratoria.

Desgraciadament de totas aquellas para
ulas no se'n pogué gaballar ni una sola
idea practica que dur a realització.

Seguidament, lo senyor Sard reclamá la
paraula pera explicar la seva pestió com a
vocal de la Junta d'Obras del Port. A n'
aquest fi va llegir una proposició presen
tada en la sessió última d'aquella Junta,
en sentit de que s' rebaxi en un 30 per 100
los drets del port, fins a tant que no estiga
gastat lo 75 per 100 dels 6 millions que l'
Estat te incautats dels fondos d'aquella
Junta.

Los senyors Maristany y Espinós s' ad
heriren a la proposició del senyor Sard, y
a indicació del senyor Benet la Diputació
acordá haverla vist ab gust y apoyarla ab
totas las sevas forces.

S' entrá després en l'ordre del dia, apro
vante "los dictamens que figurarán en ella.

Després s'alá lo senyor Coma y Xar
pell a fer una pregunta sobre la conven
iencia de refundir en una las juntas de
la Casa de Maternitat y del Hospital, pera
simplificar aixís la administració d'aque
llas casas. Fou un avuch, adonchs lo se
nyor Coma, donant a la Comissió de
Governació que s' miri d'evitar lo trist
fet que ara s' repeteix massa sovint, de
que per falta de loch quedin sense ser re
cullits una munió de desgraciats que tru
can a las portas d'aquells asils.

Aquestas preguntas donaren ocasió de
parlar a los senyors Casasas, Ferrer-Vidal
y Soler, Benet y Garriga, abundant tots
en bons propis y en mitjana oratoria.

Desgraciadament de totas aquellas para
ulas no se'n pogué gaballar ni una sola
idea practica que dur a realització.

Seguidament, lo senyor Sard reclamá la
paraula pera explicar la seva pestió com a
vocal de la Junta d'Obras del Port. A n'
aquest fi va llegir una proposició presen
tada en la sessió última d'aquella Junta,
en sentit de que s' rebaxi en un 30 per 100
los drets del port, fins a tant que no estiga
gastat lo 75 per 100 dels 6 millions que l'
Estat te incautats dels fondos d'aquella
Junta.

Los senyors Maristany y Espinós s' ad
heriren a la proposició del senyor Sard, y
a indicació del senyor Benet la Diputació
acordá haverla vist ab gust y apoyarla ab
totas las sevas forces.

S' entrá després en l'ordre del dia, apro
vante "los dictamens que figurarán en ella.

Després s'alá lo senyor Coma y Xar
pell a fer una pregunta sobre la conven
iencia de refundir en una las juntas de
la Casa de Maternitat y del Hospital, pera
simplificar aix

Notas comercials

Ab tot i que la baixa del cambi facilita la dels preus en alguns articles no s'ha lograt normalitzar el moviment mercantil, a causa de certa desconfiança en los compradors.

Per això, ab tot i haver arribat de diferents ports, quantitats més o menys importants de mercaderia, las operaciones son escasas.

Las cotizaciones han tingut escàs moviment i algunes se sostenen.

Cotó.—Com nostros lectors haurán pogut apreciar en la nota diària las evoluciones qu'ha sofert lo preu d'aquest article, nos abstenim de dirne res.

Sucres en brut.—Ab destí als magatzems n'han vingut de Cuba dos trasatlántics, ab 1.000 i 500 centífichs. Com que en general está en poder del refi i ser ab la reducció qu'ha tingut lo consum per las classes antillanas, no es sollicitat.

No s'han realitzat vendes al per major. A la menuda, també están encallats. Centífich de Cuba, 43'50 a 44 pessetas; de Puerto Rico a 46'50; mel a 42'50 per 41'60 kilos.

Sucres refinats.—Terrós de 55'50 pes-

tas, granulat, a 55, piló a 56, piló a 55'50 a 56 i retallats extra de 58 a 58'50.

Lo de primera de 57'50 a 58 i lo de segona a 56 los 41'60 kilos.

Sucres peninsulars.—Granets: Primera de 48 a 48'50 pessetas i segona 47'50, blanquets escassejats, primera a 48 i segona a 47, terrós de 48'50 a 49 i centífich de canya a 45 per 41'60 kilos.

Admetlla.—La Mallorca s'ha presentat relativament fluixa i s'ha cotitzat de 21'50 a 21'75 duros.

La Tarragona de 24 a 24'25 los 41'50 kilos.

Son poch sollicitats. Ayguardent.—Los preus s'han sostingut. Rectificats 40 graus corrents de 98 a 100 pessetas i superiors de 102 a 104.

Destilats 35 graus, de vi, 83 a 81.

De brisa no hi ha venedors, ni existencias. Residuos 74 a 75 tots sens casco y per hectòlitre.

Oli.—D'oliva: Entradas pocas y lots reduhita. Com la plassa seguix adquirintlos ab sollicitut los preus han anat sostenintse. L'Andalusia vell de 29 1/2 a 30 1/2 duros y 1 non a 30.

Lleyda 29 1/2 a 30.

Clases fines de 27 a 28 los 115 kilos.

Preu de magatzem a la menuda: Lleyda bon a 80 pessetas, Tortosa com a 81 a 95,

fi 113 a 117'50, baix Aragó fi 109 a 117'50,

ribero del Ebre 87 a 91'50, de brisa vert 51, groch 61 a 63 los 100 kilos al magatzem.

De sementals.—Lo de coco a 85 pessetas los 100 kilos.

No hi ha consum d'altres menas. Escayola.—A la menuda. Sevilla, 25 a 25'75 pessetas, y 1 Mazagan, 25'50 per 100 kilos.

Civada.—Comarca, de 10'70 a 11'07 pessetas. Estremadura, 10 1/2 hectòlitre.

Arrós.—Lo bomba de 53 a 64 pessetas. Monquell de 40 a 45 los 100 kilos.

Garrofas.—Preus estacionats y regular existencia. A la menuda: Vinaroz negre,

15'47 pessetas; rojas 14'87; Mallorca 12'50 a 12'87; Bissia a 13 los 100 kilos.

Vessas.—Poca venda. Extrangeras 18'75 pessetas; Segarra 19'25; Navarra 19'25; Comarca de 19'25 hectòlitre.

Bacallà.—D'Escocia y d'Islandia n'ha arribat bastant. S'aguantan los preus de 43 a 45 pessetas lo Noruech de 1' a 1'4, y de 40 a 42 lo barreja. Islandia, llibre, 48 a 50.

Directe 48; Faros 48; Francesc Banco de 40 a 43; Islandia 44, inglés 47 y Escocia 50 los 40 kilos.

Calén.—Magatzems a la menuda s'ha pagat preus següents: Guayaquil arriba, de 12'50 a 12'6 la ll., pessetas 4'11 a 4'16; y Bafao 12'2 a 12'3, pessetas 4'05 a 4'08; Sant Tome, sueltos 11 a 11'6,

pessetas 3'78 a 3'83 segons la classe. Fernando Poo, 3'9 a 4'06, pessetas 3'24 a 3'50;

Caracas, mitjans y cariponos, ab prou feynas n'hi ha, nominals de 19'6 a 19'9 pessetas 4'50 a 4'58, y superiors 18 a 19 sueltos llibre, pessetas 6 a 6'33 lo kilo.

Café.—S'ha accentuat la baixa, fora en las classes superiors per haver arribat de la Habana y proximitat de Puerto Rico:

Classes baixas extrangeras de 20 a 27 ds. Centre América de 28 a 30; Puerto Rico, hisenda superior a 32'50 y senso escullir entorn de 31; Poble de 28'50 a 29 y corrent de Cuba a 27 los 41'60 kilos.

Cera.—Grega, pessetas 3'50 a 3'67 kilos.

Cuyros.—Se han sostingut los preus durant tota la setmana, demanantse de las classes superiors 45 a 50 lbs. lo quintal, segons procedencia.

Ordí.—Aragó, de 19 a 19'25 pessetas; Andalusia, 19'50 a 20 los 100 kilos; Estremadura, 11'42 1/2 hectòlitre.

Sigrons.—A la menuda: Mazagan 1' a 35 a 35'50 pessetas y 4' a 4'33; Andalusia, de 31 a 36; Castilla, de 80 a 162 los 100 kilos.

Monjetas.—Cocorrosa, Odessa, 36 a 38'50 pessetas; Brayla, 28; Meldavia, 32; Galatz, 30'50 a 31; Perlas, 33'50 a 34; Cocoblanca a 40; Mallorca, 39'50 a 40; Valencia, 38 los 100 kilos.

Fabas.—Extremadura, 16'42; Andalusia,

16'75; Mallorca, 21'42 y Comarca, 16'42 los 100 kilos.

Fabóns.—Italia, 16'00 pessetas; Mazagan, 17; Andalusia, 17'12 y Comarca, 16'75 a 17'12 1/2 hectòlitre.

Farinas.—Poca venda y fienesa de prou a pesar de la baixa del blat. Per cilindros: blanca extra, pessetas 48'27 a 44'47; super-fina 1' a 40'66 a 42'06 y 2' a 38'46 a 39'56; forsa extra de 46'67 a 46'87; 1' a super-fina 43'87 a 45'07 y 2' a 39'66 a 40'86.

Blat de more.—Su cotisa: Danubi, pessetas 16'05; Potti, 13'90; Plata, 14'05; Estats Units, 13'75; Cinquantini, 16'42 a 18'50 y Vinaroz 15 a 15'35 los 100 kilos.

Petrolí.—Refinat en barrils a pessetas 72'75 los 100 kilos pes brut y 25'55 la caixa de dos llanuas.

Gasolina.—Pessetas 25'55 la caixa. Pebre.—Singapore, a 4 ptas. y Lapongang a 3'87 kilo.

Blat.—Candeals de Castilla s'han pagat a 13'35, baixant últimament fins a 13 la fanega.

Vins.—Ab motiu de que los compradors se resisteixen perquè baixin los preus, hi ha poch moviment. Per las Antillas venen de 29 a 30 duros. Pel S. d'America se suposa que s'podrán obtenir de 32 a 34, para Montevideo y para l'Argentina 34 a 36 la pipa a bordo.

Espectacles

Teatre Català. Roma.—Societat Catalana mètica. Entreacte. Los tres toms.—A les 8 i a les 9.—Entrada i posada. Al segon pla i rila. Dites dions Tertulia Catalana.

Eldorado. Teatre de Catalunya.—Gran Chavala.—Ser. La festa de San Antón. De gran exit.—A les 8 i a les 9.—Entrada i posada. Al segon pla i rila. Dites dions Tertulia Catalana.

Teatre de Novetats. Avny dimercs.—La suiplet, Estrepe. A dos quarts de 9.

Granvia. El espejo del alma. El señor de la quina y el plato del día.

Quatre Gats. Fuchinelis, tots los dimarts y dijous a les 8 i a les 9.

POESIES

d' en Francesch Mathen

Un volum de 280 planes, 3 pessetas, a la ba de sortir. En las principals librerias.

Plas primer y segon, restaurants, ab monja, en una economia, galeria, etc., 16 y 18 duros. Claris, 32 y 34.

Imprenta LA VEU DE CATALUNYA, Santa Mónica, 2.

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacific

Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz, vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab transbord para la litoral de Puerto-Rico, Cuba y República Dominicana. La carga s'admet fins a dos dies abans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Said, Adén, Colombo, Singapore y Manila. La carga s'admet fins a la vigília de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servoy de Tánger.—Lo vapor «Joaquín del Piñillo» surt de Cádiz los dimars, dimecrs y divendres, para Tánger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cádiz los dimecrs, dijous y dissabtes.

Para más informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palacío, cantó al carrer de la Marquesa.

VAPORS TRASATLANTICHS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats-Units

Para Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortida la segona quinzena de Janer lo vapor:

PIO IX

Admet càrrega y passatgers, para ports citats y Canarias y ab transbord a Veracruz, donantse comestibles directes, para Yucatan, Frontera, Campeche, Progreso y Coatzacoahuas.

La carga se reb en el tinglado de la Companyia (moll nou). Consignatari: Román Bosch y Alsina, Plasa d'Antoni Lopez, 15, principal.

Aygua Minero-Medicinal Natural de la Font

—FURGANT—

RUBINAT-LLORACH

20 ANYS D' EXIT UNIVERSAL

Superior a todas las ayguas cloruradas y magnesiadas

BROLLA de la mateixa deu: NO ES DE POU, com ho son moltes de sas similars. Unica que purga immediatament a petites dosis i sense irritació. Combat maravellosament todas las malalties del aparat digestiu.

S'emplea particularment para corregir las malalties següents: Constipació cansonera de ventre, infarte crònic de la fete y melsa, obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y dipòsits biliosos, febres tifoides, congestions cerebrals, afeccions herpéticas, febre grega, escrófulas (tumors frets), obesitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta grega, portant aquest esent ab lo nom de Rubinat, la firma y rubrica del DR. LLO-RACH en lo colli de las mateixas.

LAS MISIONES CATÓLICAS

Ilustració mensual, dedicada a las familias cristianas

Relacions, diaris de viatges, exploracions a tots los paisos del globo, y costums de sos habitants

Se publica lo 15 de cada mes en cuaderns de 24 planes

PREUS: Espanya, un any 8 pessetas. Un semestre 5 pessetas. Extranjer y Américo, un any 10 pessetas. Números de mostra, gratis.

Libreria y Tipografia Católica, Pl. núm. 5.—Barcelona.

Esquelas mortuorias

S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del mati

Teoría y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pessetas

en totas las librerias y en la Administració d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORES, NÚMERO 25, BARCELONA

Champagne Sardá DE REUS

Medalla d' or en varias Exposicions

La fabricació del Champagne a Espanya fou introduhida fa més de 50 anys per la Casa Francisco Gil de Reus, y son successor D. R. Sardá Montseny ha arribat a un perfeccionament tal en sa elaboració, que lo CHAMPAGNE SARDÁ es sols comparable a las grans marcas francesas.

Proheulo y os convencereu.—Demanueu per tot arreu

Tres classes: extra, superior y corrent.

En la classe extra n'hi ha de dois y sech.

Taller de Joyería DE R. CALLIS

Portaferriassa, número 25.—Plassa Cucurulla

Compra d' or, plata y joyas de pedreria fina, compra y venda de platino, compra de papaelas d'ampanyo dels Montas y Seneals.

LA ESPANYOLA

BRUCH, 106

GRAN FÁBRICA DE COTILLAS

500 COTILLAS DE PRODUCCIO DIARIA

EXPEDICIÓ A PROVINCIAS Y A ULTRAMAR

SECCIÓ ESPECIAL PARA LA VENDA AL DETALL

Las señoras que visitan aquest establiment trobaran agermanadas, la economia ab la solidesa y la elegancia.

Especialitat de la casa.—Cotillas de tela abrotxada ab un 50 per 100 de economia sobre todas las demás casas d'Espanya.

Ab un petit avís, anirà una oficiala a pendre la mida a domicili.

CLINICA-MANAUT

DISPENSARI PUBLIC

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matris, de la bufeta, dels ovaris, trompas y demás entranyas de la dona.

Curació de las malalties que dependeixen del embraz, del part y del sobrepà.

Quinsas, Ulgas, fistulas, erupcions, catarras, hemorragias, alteracions mensuals, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial para las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, para tota classe de malalties d' homes y nens, de 3 a 4.

HABITACIONS PARA OPERADAS PENSIONISTAS

Personal facultatiu. Servoy permanent.—Asepeia, comoditat, llum elèctrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, pis primer.

LLIBRERIA DE FRANCISCO PUIG

Plassa Nova, 5, Barcelona

Plano de Barcelona y pobles agregats. 0'30 pessetas

Plano de Barcelona y pobles agregats (edició reduhida). 0'20

Plano de Catalunya, fet per lo tinent coronel de E. M., don Ramon Morera. 5

Plano de la reforma de Barcelona (projecte Baixeras). 2'50

Guia Diamant de Barcelona (edició de Baixeras). 2'50

Guia Diamant de Montserrat, edició de Baixeras. 2'50

TOS, ENFERMEDADES DEL PECHO, RESFRIADOS, Y CATARROS BRONQUIALES. Se curan radicalmente por medio del renombrado JARABE ALMERA CREOSATADO. Probado y os convencereis.

Se vende en el despacho central, Nucia, 21, Barcelona. Farmacia ALMERA; Laboratorio-Fábrica, San Juan de Vilasar y principales farmacias.

NERVIOS
Curación segura de las enfermedades
NERVIOSAS
tomando el abreviado elixir
POLIBROMURADO BERTRÁN

Producto único en España y mundialmente famoso por sus efectos en la epilepsia (mal de San Juan), histerismo, baile de San Vito, neurálgias rebeldes, migrañas, perturbaciones de corazón, vértigos, temblores, agitación nerviosa, desvanecimientos, convulsiones, insomnios, pesadillas de memoria, asma y demás afecciones nerviosas.

Se desconfía de su copia por el sello que se ve en el mal.

Vente FARMACIA BERTRÁN; Plaza San Juan, 2, BARCELONA

¡FORA PEL MOIXI!

Los FOLVOS COSMETICHS DE FRANCH toman en poche miant lo peló qu'evolupa del cos, mata sas arrels y no torna a sortir. No ierica l'edat. Aquest depilatori es utilitzat en las señoras que tingan pel moixi (velló) a la cara y als nens, perquè ab ell poden destruirlo.

Un pot: 2'50 pessetas. S'envia certificat per correu, al per endavant se reben 2'50 pessetas en librança de Giro mútuu o en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL
Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

VÍ AMARGÓS

Tónich nutritiu de Peptonas, Quina Gris, Coca del Perú y Vi de Málaga

Es la millor de las tónichs y l'únich reconstituent natural y complet. De gran sumament agradable y tolerat per los ventres més sensibles, proporciona sas sucsas gastricas los materials necessaris para fer una bona digestió. Excita la glándula nutritiva y fa recobrar las forces.

Lo **VÍ AMARGÓS** es lo vi dels convalescents, de las personas debilitadas, de las anémicas, y en general, de tota aquells individuals que, agotadas las forces digestivas, necessitan, no obstant, fer us d'un plan altament nutritiu y restaurador.

NERVIS

Para curar la Epilepsia (mal de San Juan), Corea (ball de San Vito), Histerismo, Migrañas, Palpitaciones del cor, Pérdida de la memoria, Vértigos, Debilidad, Convulsiones y demás malalties nerviosas, té fama universal lo

ELIXIR POLIBROMURAT AMARGÓS

Ho atestiguan los brillants dictámenes ab que nos han honrat los más ilustres metjes d'Espanya y América. Demánieslas prospectas.

GRAN FARMACIA AMARGÓS
Plassa de Santa Agna, número 9.—Barcelona

(10) Una afillada del poble

NOVELA RUSA DE P. W. SASSOWSKI

cióna, y los sobrevivents ho trobaban tan natural com lo cambi d'estacions quant la terra s'envolcava de neu ó s'enguirlanda de flors y verdors.

Mascha tenia ja quinze anys y los pagans deyan ab orgull: «Nosaltres l'hem educat para gloria nostra!»

En efecte, era ja una xiqueta admirable, hermosa, robusta, y més fina y graciosa que las altres noyes del poble. Sa fesomia era agradable y pura; en los seus ulls blaus foscos semblava que s'hi reflectava tota la seva ànima.

A l'istia treballava la terra ab las sues companyas, pastorava lo bestió ó collia belets y fruytas dins del bosc. Los diumenges, y altres diadas cantaba a l'iglesia, donchs, possebia una veu clara y hermosa qu'arribava fins al cor. Lo seu posat encantaba y semblava inspirar joventut y nova vida.

Mes Mascha, no solament era hermosa,

sino també bona noya, y molt prudenta, calent'hi mudar de casa cada mes. Més de quatre pares de familia l'hagueren retingut més temps, quan hi havia molta feyna; mes pobre d'ella si haguessen gosat oposarse a las resolucions del municipi!

L'afilla del poble no pertanyia a ningú; li calia acceptar l'hospitalitat de tothom. Si un dia Mascha estimés a algú y manifestés lo desitj de volguers'hi casar, lo municipi corria ab los gastos del seu parament de casa para que visca joyosa, para que deu li dongui fills y altres beneficis.

Y cada volta qu'un foraster passava per Patriafeyro, y volia conèixer l'història de Mascha, los habitants la comptavan ab gran vivresa y detingudament, acabant sempre para dir:

—No es filla de ningú, mes es filla de tots nosaltres; l'afillada estimada del poble!

VARIETATS

Bodas en l'aristocracia literaria inglesa

Pel més de febrer se prepara a Londres una boda molt interessant, per la que quedarán enllasadas las familias dels dos poetas Byron y Bulwer, en las personas del honorable Nevill Lytton y de miss Indith Blunt.

La promesa descendeix en línia directa de la filla de Byron, Ada,—la única filla de ma casa y del meu cor—com la anomenava lo gran poeta.

De la seva unió ab lord Lovelace nasqué lady Ana, casada ab Wilfrid Blunt, quina única filla es la filla Judith.

Lo promés es lo més jove dels fills de Earl Lytton, y per consegüent net del renomnat novel·lista.

Los pares del novi conservaren durant tota la vida una pura amistat, que s'ha veurá aynat coronada ab l'enllaç dels seus fills.

GEROGLIFICH

Pulmonia